

УДК 81'42:821.111

ГРАФІЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ФОНЕТИЧНИХ ЗАСОБІВ ВИРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ (на матеріалі новелістики Д.Г. Лоуренса)

ПРОКОЙЧЕНКО А.В.

*Національний технічний університет України
"Київський політехнічний інститут імені Сікорського"*

У статті проаналізовано графічну реалізацію фонетичних засобів вираження емоцій у творчості відомого англійського письменника-модерніста Д.Г. Лоуренса. Основну увагу звернено саме на новели, оскільки вони залишаються найменш дослідженими художніми творами автора й становлять великий інтерес з погляду специфіки їхнього емотивного полотна. З'ясовано, що для вираження емоцій своїх персонажів Д.Г. Лоуренс найчастіше послуговується такими розділовими знаками як знак оклику, тире та крапка, які при входженні в художньо-організоване мовлення, формують додаткову емотивну навантаженість висловлювання. Також у роботі запропоновано класифікацію основних структурних одиниць, які набувають додаткового емотивного значення завдяки знаку оклику та розглянуто роль курсива як одного із графічних засобів відображення емоцій в новелістичній творчості Д.Г. Лоуренса.

Ключові слова: емоція, емотивність, емотивне полотно, текстова репрезентація емоцій.

PROKOICHENKO Anastasiia Volodymyrivna

PhD student of Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

e-mail: for_nastia@ukr.net

GRAPHIC REALIZATION OF THE PHONETIC MEANS OF EXPRESSING EMOTIONS IN D. H. LAWRENCE'S SHORT STORIES

Introduction. Emotions are essential in D. H. Lawrence's literary texts. He lived in the period of industrialization and materialism, when emotions were in the state of stagnation. That is why his short stories make the readers feel real emotions and be the part of narrated events. Lawrence's short stories are full of expressive means which evoke certain feelings in readers' minds and serve a very productive field for the investigations aimed at analyzing emotive space of textual world. Lawrence's works such as novels, poetry, essays are always in the focus of studying in different facets: linguostylistic, phonological, pragmatic, semantic. As for the given paper it studies Lawrence's short stories which haven't been the subject of linguistic and phonological analysis yet. **Purpose.** The purpose of this paper is to shed light on the graphic realization of the phonetic means of expressing emotions in D. H. Lawrence's short stories. **Methods.** The descriptive analysis of the graphic means which form the emotiveness in selected samples from Lawrence's short stories was applied. **Results.** Close investigation of graphic means of expressing emotions in Lawrence's short stories showed that for expressing different emotions and feelings of the characters Lawrence often uses such graphic devices as exclamation mark, dash and full stop and italics, which in literary texts usually create an additional emotional level of utterance. The paper also demonstrates how different graphic devices can affect the emotive meaning of the utterance. **Conclusion.** Having examined the graphic means of expressing emotions in Lawrence's short stories, we can classify the author's literary style as hyper-emotional one, as it is distinguished with different language means of expressing emotions in analyzed texts.

Keywords: phonetic means, expressiveness, emotions, literary style.

Формулювання проблеми та обґрунтування актуальності її розв'язання. Дослідники творчості Д.Г. Лоуренса [2; 5; 6; 7] відзначають, що цей письменник усе своє життя присвятив пошукові шляхів подолання емоційного зuboжіння сучасного йому англійського

поствікторіанського суспільства. Він уважав, що сучасний йому світ захлинається у фальшивих емоціях і що це неминуче призведе людство до катастрофи. За допомогою своїх творів митець прагнув донести до сучасників важливість справжніх емоцій й подолати моральне та емоційне банкрутство людства. На нашу думку, погляди Д.Г. Лоуренса звучать надзвичайно актуально і в наш час. Саме тому емотивне полотно його творчості взагалі, та новел зокрема, потребує глибокого та ретельного аналізу в мовознавчому аспекті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Емотивність – така категорія, яка безпосередньо актуалізується в тексті на рівні фабули і має розгалужену систему мовного вираження. На думку дослідника В.І. Шаховського, критерієм емотивної компетенції мовної особистості можна вважати її вміння породжувати емотивно коректні тексти, а критерієм її емоційної зрілості може слугувати її здатність адекватно сприймати емоційні доміанти чужих текстів як відображення інших концептосфер та інших культур [4, с. 11]. Саме тому дослідження текстової репрезентації емоцій, тобто функціонування категорії емотивності у площині тексту, є надзвичайно актуальним і перспективним напрямком сучасної лінгвістики, зокрема стилістики, психолінгвістики, лінгвістики тексту, філологічної герменевтики та лінгвістики емоцій (емотіології).

На сьогодні дослідженню особливостей вираження емоцій у творчості Д.Г. Лоуренса присвячено всього декілька праць. Серед них можна виокремити публікацію французької дослідниці Мегалі Ру (Magali Roux), яка вивчала специфіку емотивного полотна мексиканської прози письменника й установила, що основною метою письменника було саме відродження природних емоцій, які зруйнувало сучасне йому суспільство [7]. Також це питання висвітлено у студіях К. Ашер, Г. Бус, Н. Гроус, Е. Браулт. Проте багато аспектів емотивності творчості Д.Г. Лоуренса залишаються малодослідженими й потребують більш глибокого аналізу. **Актуальність** пропонованої статті зумовлена саме недостатнім, на нашу думку, мовознавчим та літературознавчим опрацюванням проблематики, пов'язаної із вивченням мовних засобів вираження емоцій у творчості Д.Г. Лоуренса взагалі та графічних засобів репрезентації емоцій у новелістиці письменника зокрема.

Мета статті – дослідження графічних засобів вираження емоцій у новелістиці Д.Г. Лоуренса. Завдання – виявити найуживаніші з них, з'ясувати їхнє функціональне навантаження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Засоби вираження емоцій у художньому тексті дуже різноманітні. До фонетичних засобів вияву емоцій можна віднести фонологічні зміни звуків, акцентні та інтонаційні засоби, тембр голосу, темп мовлення, дикцію. Загальновідомо, що ідеостиль автора розкривається вже на фонетичному рівні, через звучання тексту та його графічне оформлення. В ідеалі ж художня мова має сприйматися не тільки візуально, а й на слух, в її живому інтонаційному звучанні. Це значно посилює обсяг естетичної інформації, додаючи до неї емоційне ставлення мовця і навіюючи його слухачеві [3, с. 302]. Саме тому фонетичні засоби можна умовно поділити на виконавські та авторські. Виконавські – це фонетичні засоби, що припускають варіювання, тобто при перекодуванні твору з письмової форми в усну можливі деякі відмінності в інтерпретації його звучання, що змінює й змістову інтерпретацію. Від виконавця залежать передусім так звані просодичні елементи, тобто зміни висоти тону, гучність, прискорення і уповільнення, паузи, розташування змістових і емоційних наголосів [1, с. 375–376].

Водночас виконавець відтворює текст, керуючись інтонаційними імпульсами, закладеними автором і закріпленіми за допомогою графічних засобів мови [3, с. 302]. Саме тому врахування графічного оформлення художнього тексту дуже важливе при його відтворенні. Велику роль відіграють взаємовідношення шрифтів та розділові знаки. У цій статті нас цікавить індивідуальний стиль англійського письменника Д.Г. Лоуренса, екзальтованість якого зумовлює наявність великої кількості графічних засобів вираження емоцій у всіх його творах узагалі та у новелах зокрема.

Одним із основних каналів, яким, на нашу думку, до читача доходить емотивний зміст новел Д.Г. Лоуренса, є саме фонетичні засоби вираження емоцій та їхня графічна реалізація

у тексті. Вираження емоцій в його творах розпочинається вже на рівні розділових знаків, більшість із яких, входячи в художньо організоване мовлення, створює додаткове емоційне навантаження. Зокрема, основною функцією знаку оклику в новелах Д.Г. Лоуренса є привернення уваги читача до змісту висловлювання, вияв власних емоцій та вплив на емоції адресата.

У результаті аналізу ми з'ясували, що автор вживає знак оклику здебільшого для графічного оформлення таких структурних одиниць як вигуки, звертання, структурні одиниці, що починаються з питальних слів *What* і *How*, емфатичні вставні конструкції, а також структурні одиниці, що мають функції розповідного, питального і / або спонукального речення.

Ми вважаємо за доцільне розглянути перераховані структурні одиниці, поділивши їх на три групи. Так, до **першої** групи належать ті структурні одиниці, які завжди мають винятково окличну інтонацію і можуть виражати найрізноманітніші емоції: страх, здивування, захоплення, смуток, огиду та інші, а саме:

• **вигуки:**

"Ah! The simple, genuine, unspoilt people we don't meet!" [12];

"Ah! The lovely night! She tossed her short hair again, and felt like Mazeppa's horse, about to dash away into the infinite" [12];

"Could one so change, as to become another creature entirely? Ah! If it were so!" [12];

"Oh! She was extraordinary!" [12];

"And then at the end, when he killed the bull and the blood squirted past him, ugh!" [12];

"Alas! The Pacific pounded the coast with hideous brutality, brute force itself!" [9];

"Hurray! We have leapt in a clear jump over the canal bridges--now for the four-lane corner" [10];

• **структурні одиниці, що починаються з питальних слів *What* / *How*:**

"How unspeakably awful!" [12];

"How ghastly! How insufferable!" [12]

"How queer and comic!" [9];

"How nervy he was!" [9];

"What a fool he was! What god-forsaken folly it all was!" [11];

"What a lovely place!" [12];

• **емфатичні конструкції:**

"Good God, was there nowhere to get away from it!" [12];

"O God! A new shame, some new shame, some new torture!" [9].

Як відомо, знак оклику є одним із засобів, який допомагає краще передати емоції персонажів. Саме тому емотивного забарвлення набувають усі типи речень – розповідні, питальні, спонукальні, – у кінці яких стоїть знак оклику. У зв'язку з цим до **другої** групи окличних речень ми відносимо різні типи речень, які завдяки знаку оклику набувають емотивного забарвлення.

1) Розповідні окличні речення (тобто одиниці, які мають структуру декларативного речення, але через знаку оклику набувають емотивного значення). У новелістиці Д.Г. Лоуренса подібні речення найчастіше виражають емоції сум'яття, розпачу, обурення, наприклад:

"To be the slave of hideous things, to keep a stove going, cook meals, wash dishes, carry water, and clean floors: pure horror of sordid anti-life!" [9]

У наведеному прикладі вживання знаку оклику зумовлене особливою емоційною напруженістю ситуації. Автор вказує на смуток, відчай і досаду головних героїв з приводу того, що вони так і не змогли звикнути до життя на Заході, де найбільше негативних емоцій їм завдала необхідність самостійно справлятися з усіма домашніми рутинними справами, що, на їхню думку, суперечило самому поняттю "життя" і асоціювалося з нічним жахіттям.

Іншим прикладом цього є речення:

"A millionaire friend came to the rescue, offering them a cottage on the Californian coast--California! Where the new soul is to be born in man. With joy the idealists moved a little farther west, catching at new vine-props of hope. And finding them straws!" [9]

Завдяки використанню знаку оклику в кінці розповідного речення автор графічно передає відчуття гірко розчарування героїв, які поклали великі надії на Каліфорнію; думали, що, переїхавши туди, їхнє життя налагодиться, але, на жаль, їхні надії не виправдалися.

2) Питальні окличні речення (структурні одиниці, які мають структуру інтерогативного речення, але через знак оклику набувають емотивного значення), тобто питальні речення, що насправді не містять у собі питання. У новелістиці Д. Г. Лоуренса вони передають емоції подиву, інтересу, обурення, роздратування, відчаю, наприклад:

"His heart was hard with disillusion: a continual gnawing and resistance. But he worked on. What was there to do but submit!" [10]

За допомогою знаку оклику автор відображає смуток і відчай головного героя Егберта, сімейне щастя якого було затьмарене тим, що дружина не вважала його надійною опорою і в усьому покладалася тільки на свого батька. Егберту ж залишалося лише підкоритися й змиритися з такою ситуацією.

3) Спонукально-окличні речення в художніх діалогах персонажів (структурні одиниці, які мають функцію спонукального речення) у новелістиці Д. Г. Лоуренса, як правило, висловлюють такі емоції:

- радість, симпатію:

"If it makes you happy, why then, enjoy it!" [12];

"Be happy! I ejaculated" [12];

- занепокоєння, бажання привернути увагу:

"Look, mother, look! cried the boy. They fly right in my face--he meant the snowflakes" [11];

"Her heart stood still. He was looking over his naked little shoulder at her, and pointing with a loose little hand at a snake which had reared itself up a yard away from him, and was opening its mouth so that its forked, soft tongue flickered black like a shadow, uttering a short hiss. Look! Mummy!" [12];

- розпач, страх, благання:

"Only Annabel started suddenly to cry: 'Joycey, Joycey, don't have your leg bleeding!'" [10];

- невдоволення, докір, злість:

"He began putting the coals on the fire, piece by piece. One lump fell from his hand and smashed on the white hearth. Emma Rowbotham looked round, and began in a rough, loud voice of anger: Look at you!" [11];

"Shut up, for God's sake! cried Annie fiercely, as if in torture" [10];

"Jimmy, for some strange reason, felt a wild anger against this bony and logical man. It was the hard-driven coldness, fixity, that he could not bear. "Look here!" he cried, in a resonant Oxford voice, his eyes glaring and casting inwards behind his spectacles" [12];

"You shut up! said Hester curtly" [12];

"Shut up! And her dark eyes flashed a spark of fury and misgiving at the young Henrietta" [12];

- неприязнь, ненависть:

"Lucy, go to blazes!" [12].

До **третьої** групи зараховуємо комбінаторні поєднання вищезазначених структурних одиниць, знак оклику в кінці яких надає їм емотивного значення, наприклад:

- вигук + звертання:

"Oh, my love! she said softly, with a little, intense laugh on her face" [9];

"Oh, dear Winifred! he cried despairingly" [9];

"Oh, Willy! she cried" [11];

- вигук + розповідно-окличне речення:

"Oh, but he makes me so miserable, to see him! she cried" [9];

"Oh, and it attracted her so much!" [9];

- "Oh, that is fine!" [9];
"Oh, I hope they haven't heard anything!" [11];
"Oh, I'm tired! Frances exclaimed petulantly" [11];
- вигук + спонукально-окличне речення:
"Oh, dry it up! exclaimed Will bitterly" [11];
"Oh, be good to me! she sobbed" [11];
  - вигук + питально-окличне речення:
"Oh, will they!" [9];
"Oh--don't you believe me!" [9];
"Oh, am I! he said ominously." [9];
"Ay, have I any trouble!" [11];
  - вигук + структурні одиниці, що починаються з питальних слів *What / How*:
"Oh! How unspeakably awful!" [12];
"Oh, how ghastly!" [12];
"Oh, what the hell!" [9];
  - вигук + емпатична конструкція:
"Oh, heaven! Beyond the hedge she heard a voice, a steady rather theatrical voice. Oh, heaven!" [12];
"He was dictating to his secretary in the garden" [12];
"Oh, my goodness! she cried, as she saw the blood running down the slender buff leg of the horse in a thin trickle" [9];
"Oh, God! exclaimed the other in disgust." [11];
"Oh, my goodness! she cried" [9];
  - звертання + емпатична конструкція:
"Adieu, my dear, God be with you" [9];
  - вигук + емпатична конструкція + розповідно-окличне речення:
"Oh, my God, I'm glad I've realised in time!" [12];
  - вигук + звертання + оклично-питальне речення:
"Oh, child, don't ask me!" [11];
  - звертання + спонукально-окличне речення або спонукально-окличне речення + звертання:
"Take your hand off him, you!" said Miss Stokes [10];
  - звертання + розповідно-окличне речення або розповідно-окличне речення + звертання:
"Got you, Romero! he said aloud" [9];
"It's him all right, boy!" [9];
  - звертання + структурні одиниці, що починаються з питальних слів *What / How* або структурні одиниці, що починаються з питальних слів *What / How* + звертання:
"But how beautiful you are, you! she said coolly, almost cynically" [12];
  - вигук + емпатична конструкція + розповідно-окличне речення:
"Oh, God, he felt sick!" [11];
  - розповідно-окличне речення + емпатична конструкція або емпатична конструкція + розповідно-окличне речення:
"God, it's a knockout! he said, thoroughly amused" [10];
  - спонукально-окличне речення + емпатична конструкція або емпатична конструкція + спонукально-окличне речення:
"Shut up, for God's sake! cried Annie fiercely, as if in torture" [10];
"For God's sake, leave off wanting to do me good" [12];
  - емпатична конструкція + звертання + спонукально-окличне речення:
"God's love; Ethel, cut out the Cuesta caprice!" [12].

У ході аналізу нам вдалося встановити, що важливу роль у новелах Д.Г. Лоуренса відіграють також емоційні паузи, які відображено тире або трьома крапками. Здебільшого вони характерні для художніх діалогів і сигналізують про схвильований стан персонажа, є засобом вираження підвищеного емоційного тону, наприклад:

"I've--I've--I was pulling a brussel-sprout stalk--and--oh-h!--something tore inside me. I've had a pain, the old woman wept from shock and suffering, gasping between her whimpers,-- I've had a pain there--a long time--and now--oh--oh!" [11]

Як бачимо, в новелах Д.Г. Лоуренса емоція гніву чи захоплення часто супроводжується складнощами із формулюванням думок, що призводить до синтаксичного дискретизму фраз, обриву речень і окремих слів. Поява пауз у мові персонажа свідчить про його напружений емоційний стан. Графічно ж цього ефекту письменникові вдається досягти за допомогою вживання тире.

Також нам удалося встановити, що в діалогічному мовленні персонажів новел Д.Г. Лоуренса, які відчувають гнів або захоплення, переривання мови реалізується в двох типах мовних ситуацій. У першій ситуації неповнота складу мовного ланцюга свідчить про душевне хвилювання персонажа: він не може впоратися з емоціями, що переповнюють його, й висловлювання обривається. У другій ситуації незакінченість реплік пояснюється тим, що персонажа, який говорить, перебивають і не дають йому можливості висловити свою думку, наприклад:

"Selby was at the 'George' when it broke out--I don't know where the lad was--!"

"Father", broke in Lois, "why do you talk like that?" [11]

Як бачимо з прикладу, деякі висловлювання одного персонажа можуть викликати в іншого позитивні або негативні емоції. У цьому випадку співрозмовник перебиває мовця, щоб висловити свою думку. Часто персонаж може бути настільки захоплений, що просто не чує свого співрозмовника і не помічає, що той його перебиває. Також у новелістиці Д.Г. Лоуренса поширені приклади того, як у стані гніву один персонаж перебиває іншого дуже різко, а іноді навіть грубо. Переривання фраз може бути результатом того, що один персонаж намагається закінчити неприємну для нього розмову, графічно це здебільшого передано за допомогою тире.

Іншим розділовим знаком, за допомогою якого Д.Г. Лоуренс передає емоції, є крапка. Її ставлять в кінці закінченого розповідного речення, як повного, так і неповного. Оскільки ознаками речення, які відрізняють його від інших мовних одиниць, є не тільки предикативність або наявність дієслова в особовій формі, а й інтонація і пауза, крапка слугує одним з основних графічних засобів вираження емоцій у новелістиці Д.Г. Лоуренса. Стилїстична функція крапки може бути різною. При описі єдиної картини або швидкої зміни подій крапка розбиває текст на окремі короткі речення, унаслідок чого виникає враження одночасної єдності й динамічності цілого.

"You? You've got a home. You've got a child. You've got a man who works for you. You've got what you want. You do as you like" [12].

Завдяки вживанню коротких, непоширених речень ми розуміємо, які емоції переживає герой, дружина якого хоче піти до іншого. Це підтверджує думку французького вченого А. Сеше, який вважав, що висловлювання – під впливом емоцій – стають короткими, виникає рубаний синтаксис, який графічно позначається за допомогою крапок [8]. Крапка передає переривчастість мови героя, його хвилювання. Одну думку відображають декілька речень.

Іншим важливим засобом графічного виділення емоцій у новелістиці Д. Г. Лоуренса є курсив. Ним у новелах найчастіше виділено поетичні вставки, слова з іншої мови, і все, що, на думку письменника, вимагає особливого підсилення та сприяє кращому відтворенню емоційного стану героя.

Більшість службових слів, дієслів та займенників при виділенні курсивом набувають у новелах Д.Г. Лоуренса додаткової емотивної конотації.

"He has joined the Navy! exclaimed Mr Lindley. I think he could scarcely have done better--to serve his Queen and country on the sea . . .";

"He is wanted to serve me, she cried. And I wanted my lad at home." [11].

Героїня виражає своє обурення. Виділення займенника *me* курсивом підкреслює емоцію гніву. Крім злості і гніву курсив може також висловлювати здивування, наприклад:

"Here's Henrietta!" cried Hester, in a tone which meant: "How's that?" [12].

У наведеному прикладі курсив засвідчує здивування Естер, яка не очікувала побачити Генрієту на порозі свого будинку.

Висновки й перспективи подальших досліджень. Отже, графічне оформлення новел Д.Г. Лоуренса відіграє важливу роль у відтворенні емоційних станів персонажів. Розділові знаки надають художньому мовленню виразного емоційного забарвлення. Найчастіше Д.Г. Лоуренс послуговується знаком оклику, тире та крапкою. Менш поширені випадки використання курсиву, який хоч і не передає емоції персонажа безпосередньо, але допомагає створити певну наочність, що сприяє кращому розумінню емоційного стану героя.

Представлені результати дослідження є початковою ланкою аналізу мовних засобів вираження емоцій у творчості Д.Г. Лоуренса, які потребують подальшого поглибленого вивчення на різних мовних рівнях.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арнольд И.В. Стилистика. Современный английский язык: учебник для вузов / И.В. Арнольд. – М. : Флинта, 2016. – 384 с.
2. Прокопченко А.В. Специфіка емотивного тла роману Д.Г. Лоуренса "Білий павич" / Анастасія Володимирівна Прокопченко // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. – 2017. – №26. – С. 66–68.
3. Ткаченко А.В. Мистецтво слова. Вступ до літературознавства / А.В. Ткаченко. – К., 1988. – 342 с.
4. Шаховский В.И. Лингвистика эмоций: основные проблемы, результаты и перспективы / В.И. Шаховский. // Мир лингвистики и коммуникации. – 2008. – №10. – С. 8–12.
5. Brault E. Emptying and Filling: a(n) (Il)logical Poetic Representation of Emotions / E. Brault // Études Lawrenciennes. – 2011. – №42. – С. 205–237.
6. Growse N. Lawrence and the Ideology of Emotion / N. Growse. // Études Lawrenciennes. – 2012. – № 43. – С. 237–255.
7. Roux M. Emotions and Otherness in D.H. Lawrence's Mexican Fiction / M. Roux // Études Lawrenciennes. – 2012. – №43. – С. 215–235.
8. Sechehaye A. Essai sur la structure logique de la phrase / A. Sechehaye. – Paris : Librairie ancienne Edouard Champion, 1950. – 237 с.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

9. Lawrence D. Collected Short Stories by D. H. Lawrence [Електронний ресурс] / D.H. Lawrence. – Режим доступу до ресурсу: <http://gutenberg.net.au/ebooks04/0400301h.html>.
10. Lawrence D. England, My England and Other Stories [Електронний ресурс] / D.H. Lawrence. – 1922. – Режим доступу до ресурсу: <http://gutenberg.net.au/ebooks/m00010.txt>.
11. Lawrence D. THE PRUSSIAN OFFICER and Other Stories [Електронний ресурс] / D.H. Lawrence. – 1914. – Режим доступу до ресурсу: <http://gutenberg.net.au/ebooks03/0301501h.html>.
12. Lawrence D. THE WOMAN WHO RODE AWAY and other stories [Електронний ресурс] / D.H. Lawrence. – 1928. – Режим доступу до ресурсу: <http://gutenberg.net.au/ebooks04/0400301h.html>.

REFERENCES

1. Arnol'd Y.V. Stylystyka. Sovremennyj anhlyjskij iazyk: uchebnyk dlja vuzov / Y.V. Arnol'd. – M. : Flynta, 2016. – 384 s.
2. Prokoichenko A.V. Spetsyfika emotyvnogo tla romanu D.H. Lourensa “Bilyj pavych” / Anastasiia Volodymyrivna Prokoichenko. // Naukovyj visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. – 2017. – № 26. – S. 66–68.
3. Tkachenko A.V. Mystetstvo slova. Vstup do literaturoznavstva / A.V. Tkachenko. – K., 1988. – 342 s.
4. Shakhovskij V.Y. Lynhvystyka emotsyj:osnovnye problemy, rezul'taty y perspektyvy / V.Y.Shakhovskij // Myr lynhvystyky y kommunykatsyy. – 2008. – № 10. – S. 8–12.
5. Brault E. Emptying and Filling: a(n) (Il)logical Poetic Representation of Emotions / E. Brault // Études Lawrenciennes. – 2011. – № 42. – C. 205–237.
6. Growse N. Lawrence and the Ideology of Emotion / N. Growse. // Études Lawrenciennes. – 2012. – №43. – C. 237–255.
7. Roux M. Emotions and Otherness in D.H. Lawrence’s Mexican Fiction / M. Roux // Études Lawrenciennes. – 2012. – № 43. – C. 215 – 235.
8. Sechehaye A. Essai sur la structure logique de la phrase / A. Sechehaye. – Paris : Librairie ancienne Edouard Champion, 1950. – 237 c.

Дата надходження до редакції 18.10.2017